

کار گزار پست الکترونیکی امن

فهرست

- ۵ شرح فنی
- ۶ کارگزار نامه الکترونیکی امن و مقیاس پذیر
- ۱۴ بیان ضرورت و چالش‌ها با ملاحظات پدافند غیرعامل

با پیشرفت ارتباطات در دنیای امروز و پیدایش اینترنت، ابزارهای ارتباطی میان انسان‌ها نیز الکترونیکی شده است. با توجه به اهمیت این مقوله در دنیای ارتباطات و نیاز به محصولات بومی که نیازهای امنیتی و قابلیت پشتیبانی از حجم بالای کاربر را برآورده سازد، در این کتابچه توصیف فنی یک «کارگزار نامه الکترونیکی امن و مقیاس‌پذیر» ارائه شده است. در توصیف ارائه شده برای کارگزار هدف دو ویژگی عمده مد نظر است که سعی شده است تا جهت نیل به آن‌ها راه‌حل‌های بومی مطلوب ارائه گردد. این دو ویژگی شامل «پوشش تعداد زیاد کاربر» و «تأمین امنیت حداکثری» با استفاده از روش‌های مختلف از جمله فراهم کردن زیرساخت کلید عمومی، امکانات امنیتی رمزنگاری و امضای رقمی است.

آغاز

با ظهور اینترنت و فراگیر شدن امکانات و تسهیلات فراهم شده توسط آن، ابزارهای ارتباطی فیزیکی میان انسان‌ها، جای خود را به ابزارهای ارتباطی الکترونیکی مانند نامه‌های الکترونیکی داده است.

در این کتابچه، به بررسی یک کارگزار نامه الکترونیکی امن و مقیاس‌پذیر مطلوب پرداخته می‌شود. این کارگزار باید دو هدف زیر را برآورده نماید.

۱. ارائه یک راه حل بومی بطوریکه کارگزار نامه الکترونیکی تعداد زیادی کاربر را پوشش دهد.

۲. ارائه یک راه حل امن که کارگزار نامه الکترونیکی را در مقابل هرزنامه‌ها، ویروس‌ها و انواع حملات مانند ^۱DoS مقاوم نماید. از طرفی در ابزار واسط مبتنی بر وب^۲ یا وب‌میل^۳، امکانات امنیتی رمزنگاری به

^۱ Denial of Service

^۲ Web Client

^۳ Web Mail

نحوی فعال گردد که بتوان برای برقراری ارتباط در آن، از امضای
رقمی بهره گرفت.

شرح فنی

از دید منطقی یک کار گزار نامه عموماً از مؤلفه‌های اصلی زیر تشکیل می‌شود.

✚ عامل تحویل نامه‌ها (MDA^۱): این جزء برای ارسال نامه‌ها به کاربران
محلّی مورد استفاده قرار می‌گیرد.

✚ عامل ارسال نامه‌ها (MTA^۲): این جزء برای مدیریت نامه‌های ورودی و
خروجی به این کار گزار نامه الکترونیکی مورد استفاده قرار می‌گیرد.

✚ عامل کاربر نامه‌ها (MUA^۳): این جزء برای نمایش نامه‌های دریافتی
برای کاربران مختلف مورد استفاده قرار می‌گیرد.

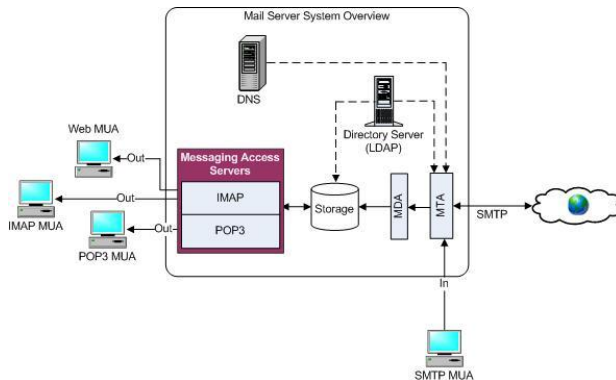
✚ مخزن نامه‌های الکترونیکی: این جزء نامه‌های موجود در صندوق‌های
پستی کاربران را نگهداری می‌کند. مخزن نامه‌ها می‌تواند برای تسریع
جستجو از پایگاه داده‌ها نیز استفاده نماید؛ اما برای نگهداری از نامه‌ها،
بکارگیری پایگاه داده‌ها پیشنهاد نمی‌گردد.

نحوه استقرار و ارتباط این اجزاء در شکل ۱ بیان شده است.

^۱ Mail Delivery Agent

^۲ Mail Transfer Agent

^۳ Mail User Agent

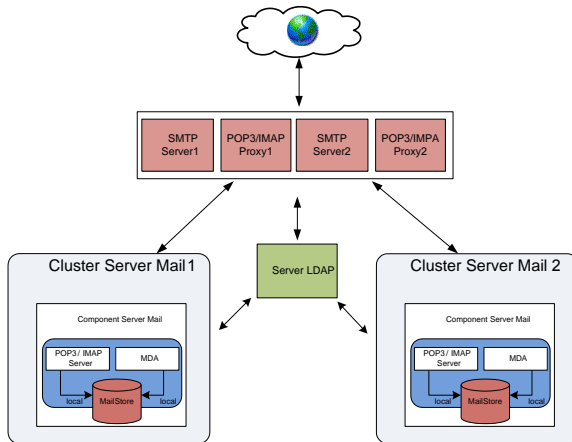
شکل ۱. ساختار یک کارگزار نامه

کارگزار نامه الکترونیکی امن و مقیاس پذیر

با توجه به اهداف اشاره شده در کارگزار نامه بومی، معماری کارگزار با در نظر گرفتن دو ویژگی مقیاس پذیری و امنیت ارائه شده است. مقیاس پذیری با بکارگیری خوشه بندی و تقسیم وظایف و امنیت با استفاده از الزامات امنیتی مورد نیاز با استفاده از تمهیدات خاص در نظر گرفته شده است. در ادامه ابتدا به مقوله مقیاس پذیری و سپس مقوله امنیت را مورد بررسی قرار خواهیم داد.

✚ مقیاس پذیری در کارگزار نامه

برای مقیاس پذیر نمودن کارگزار نامه، می توان از روش خوشه بندی استفاده نمود. خوشه ها بر اساس کاربران طراحی می شوند؛ به این ترتیب که هر خوشه وظایف مربوط به دسته ای از کاربران را بر عهده دارد. این معماری بصورت لایه ای بوده، در لایه نخست، یک یا چند پروکسی IMAP و POP3 و تعدادی کارگزار SMTP قرار گرفته است.

معماری نمونه برای یک کارگزار نامه مقیاس پذیر

پروکسی‌های IMAP و POP^۳ هر یک وظیفه ارجاع درخواست‌های دریافت نامه‌ها و بررسی کردن صندوق‌های پستی را برعهده دارند. این پروکسی‌ها از طریق تونل‌سازی^۱ عمل کرده و وظیفه دارند پس از تشخیص خوشه مرتبط و برقراری ارتباط میان کاربر و کارگزار، تمام پیام‌های پروتکلی رد و بدل شده میان کلاینت کاربر و کارگزار IMAP یا POP^۳ موجود در هر خوشه را میان آنها تبادل نمایند. کارگزاران SMTP موجود در لایه نخست، از این منظر که باید خوشه‌ای را که نامه باید در انباره موجود در آن ذخیره شود، تشخیص دهد، شبیه به پروکسی‌های IMAP و POP^۳ عمل می‌کند. نوع کارکرد این مؤلفه به صورت ذخیره و ارجاع^۲ است. به این معنا که کارگزار SMTP نامه را

^۱ Tunneling

^۲ Store and Forward

گرفته ابتدا ذخیره و پس از تعیین خوشه مرتبط آنرا به MDA موجود در هر خوشه تحویل می‌دهد.

اطلاعات مربوط به کاربران باید در یک انباره قرار گیرد. برای این منظور باید از یک کارگزار مناسب استفاده گردد. کارگزار LDAP^۱ از یک ساختار درختی برای ذخیره اطلاعات کاربری استفاده می‌کند. این کارگزار برای نگهداری اطلاعات کاربری در یک کارگزار نامه بسیار مناسب است؛ زیرا به نحوی طراحی شده است که خواندن از این کارگزار بسیار سریع و نوشتن روی آن نسبتاً کند است. با توجه به اینکه در یک کارگزار نامه الکترونیکی، معمولاً اطلاعات کاربری مانند نام کاربری و محل نگهداری نامه‌ها به ندرت تغییر می‌کنند، نیاز به نوشتن به ندرت پیش می‌آید.

هر خوشه، حاوی یک انباره است که در آن صندوق‌های پستی کاربران نگهداری می‌شود. این انباره از نوع SAN^۲ انتخاب شده است. ویژگی این نوع انباره این است که اطلاعات موجود در آن را به صورت RAID^۳ نگهداری می‌کند. به این ترتیب، از طرفی به خوبی از داده‌ها نگهداری و پشتیبان‌گیری می‌شود و از طرف دیگر دسترسی به آن سریع تر خواهد بود. هر خوشه شامل یک MDA و یک کارگزار IMAP و POP^۳ نیز هست که به ترتیب وظیفه تحویل نامه به صندوق پستی و تحویل نامه به کاربر از صندوق پستی را برعهده دارند.

^۱ Lightweight Directory Access Protocol

^۲ Storage Area Network

^۳ Redundant Array of Inexpensive Disks

✦ امنیت در کارگزار نامه الکترونیکی مقیاس پذیر

محرمانگی^۱، صحت^۲ و دسترس پذیری^۳ به عنوان سه رکن اصلی امنیت اطلاعات شمرده می شوند. این سه رکن امنیتی، در سامانه های تبادل نامه الکترونیکی نیز مانند سامانه های دیگر نقش مهم دارند و به دو شکل خود را نشان می دهند. شکل اول آن ها در حوزه خود کارگزار نامه الکترونیکی است که به صورت غیر مستقیم به کاربران صدمه می زند. شکل دوم آن ها در نامه های الکترونیکی است که مستقیماً به کاربر ضربه وارد می کنند.

محرمانگی در حوزه امنیت کارگزار نامه الکترونیکی مربوط به حفظ اطلاعات کارگزار می شود و در مواردی مانند آدرس های کارگزار و پیکربندی آن باید مورد حفاظت قرار گیرند. لذا باید جلوی نشت اطلاعاتی که به سود نفوذگران بوده و به آنها در جهت نفوذ به کارگزار کمک می کند، گرفته شود. منظور از صحت در حوزه کارگزار نامه الکترونیکی، تضمین آن است که پیکربندی کارگزار نامه به صورت صحیح است به نحوی که نامه ها صحیح و سالم به گیرندگان واقعی خود برسند و یا اینکه محرمانگی کاربران از طریق تغییر پیکربندی صورت نگیرد. دسترس پذیری نامه الکترونیکی در حوزه کارگزار نامه، به معنای در دسترس نگه داشتن کارگزاران نامه و آمادگی همیشگی آنها برای

^۱ Confidentiality

^۲ Integrity

^۳ Availability

ارائه سرویس است. از جمله تهدیداتی که می‌توانند امنیت سامانه کارگزار نامه الکترونیکی را به خطر اندازند، ویروس‌ها و هرزنامه‌ها هستند. ویروس‌ها تهدیدی بسیار جدی برای کارگزار نامه هستند به این دلیل که می‌توانند باعث وارد کردن بار زیاد ویرانگر به کارگزار و پایین آوردن کامل آن شوند. تهدید عمده دیگر برای امنیت سامانه کارگزار نامه، هرزنامه‌ها هستند به خاطر باری که به سامانه وارد می‌کند تهدید برای کارگزار به حساب می‌آیند.

محرمانگی نامه الکترونیکی، به معنای اطمینان از حفظ کردن نامه از فاش شدن محتوای آن و دسترسی غیرمجاز به محتوا و اطلاعات مربوط به سرآیند آن است. منظور از صحت نامه الکترونیکی، تضمین آن است که نامه توسط شخص غیرمجازی خراب و یا تغییر داده نشده است. دسترس‌پذیری نامه الکترونیکی به معنای ایجاد اطمینان از در دسترس باقی نگهداشتن کارگزاران نامه است که به معنی قادر بودن کاربران برای سرویس‌گیری از کارگزار نامه است. ویروس‌ها و هرزنامه‌ها در این حوزه نیز تهدیداتی جدی هستند زیرا ویروس‌ها می‌توانند با خراب کردن داده‌ها، کاربر را تهدید کنند و هرزنامه‌ها نیز به خاطر احتمال به همراه داشتن ویروس و یا درخواست‌هایی که کلاه‌برداران به این وسیله برای دریافت اطلاعات شخصی افراد می‌کنند، در حوزه تهدید برای کاربران، دارای اهمیت است.

کارگزار نامه الکترونیکی مقیاس پذیر ارائه شده در بخش قبل بمنظور تأمین امنیت و پایداری خود به بعضی الزامات امنیتی نیاز دارد. از جمله این الزامات عبارتند از:

○ احراز هویت

در حوزه کارگزار نامه، احراز هویت، فرآیندی برای شناسایی کاربران ۱ خدمات نامه است که مستقل از نشانی شبکه‌ای ۲ آنها کار می‌کند. وجود این فرآیند، کارگزار نامه را قادر به تبادل نامه میان کاربرانی می‌کند که از نشانی شبکه‌ای آنها اطلاعی در دست نیست. به منظور برقراری فرآیند احراز هویت در کارگزار نامه، گزینه‌های متعددی در دسترس است که سه روش زیر از جمله آن هاست.

○ مکانیزم احراز هویت شناسه کاربری/گذرواژه؛
واضح که به علت حساسیت، گذرواژه رسانه‌ای امن برای این نوع احراز هویت مورد نیاز است.

○ مکانیزم احراز هویت چالش و پاسخ ۳

○ مکانیزم احراز هویت کربروس که هم برای کاربر و هم احراز هویت در وب میل بکار گرفته می‌شود.

^۱ منظور از کاربران خدمات نامه، ابزارهای سمت کاربر جهت ارسال و دریافت نامه است.

^۲ IP address

^۳ Challenge Response

○ ضد هرزنامه و ضد ویروس

سامانه مورد استفاده به این منظور باید توانایی حفاظت در برابر ویروس و هرزنامه را داشته باشد و نیز از طیف وسیعی از کارگزاران نامه الکترونیکی پشتیبانی کند.

○ دسترس پذیری بالا

برای داشتن دسترس پذیری بالا معیار زمان قطعی/خرابی^۱ تعریف می شود. برای کم کردن زمان قطعی/خرابی، با دو سیاست مختلف مواجه هستیم.

○ سعی شود که سیستم کم تر در معرض قطعی/خرابی قرار گیرد.

○ سعی شود در صورت قطعی/خرابی سیستم، در سریع ترین زمان ممکن آنرا عملیاتی و به عبارت دیگر بالا آورد.

که البته تلفیق هر دو روش پیشنهاد می گردد تا مزایای هر دو مورد استفاده قرار گیرد. با در نظر گرفتن این دو استراتژی، دو دسته تمهید باید برای کارگزار نامه الکترونیکی امن در نظر گرفت. دسته اول دسته ای است که موجب شود همواره سامانه به صورت آرام و بدون اشکال به کار ادامه دهد؛ که در این صورت، باید همواره میزان بار روی سامانه به صورت مشخص و

^۱ Down time

از یک مقدار حداکثری فراتر نرود و برای این کار باید اجزای مختلف کارگزار نامه را به صورت افزونه استفاده کرده و به کمک ابزارهایی مانند متوازن کننده بار و پروکسی از آنها بهره گرفت. دسته دوم راهکارهایی را شامل می‌شود که پس از خرابی جزئی از سامانه، وظایف جزء خراب را در اسرع وقت عملیاتی می‌کنند. برای لحاظ نمودن این مورد، از پشتیبان‌هایی استفاده می‌شود تا داده‌های پشتیبان گرفته شده قبل از آنرا بازگرداند و با داده‌های جدید همگام و به‌روز نمود.

○ امکانات رمزنگاری

یک زیرساخت کلید عمومی یا به اختصار یک PKI^۱ امکان تأمین بعضی تسهیلات مدیریتی گواهی‌نامه‌ها را می‌دهد. بعضی از این تسهیلات مدیریتی شامل صدور^۲، لغو^۳، ذخیره، بازیابی^۴ و اعتماد به گواهی‌نامه‌ها است. استفاده از زیرساخت‌های کلید عمومی در کارگزار نامه دو کاربرد اساسی دارد. کاربرد اول در ایجاد رسانه‌های امنی است که روی بستری مانند SSL^۵/TLS^۶ بنا شده‌اند و کاربرد دوم در ایجاد یک زیرساخت اعتمادی میان

^۱ Public Key Infrastructure

^۲ Issue

^۳ Revoke

^۴ Retrieve

^۵ Secure Sockets Layer

^۶ Transport Layer Security

کاربرانی که از کارگزار نامه الکترونیکی خدمات می‌گیرند نقش دارد.

○ امن‌سازی

امن‌سازی یا مستحکم‌سازی فرآیندی است که در آن باید به صورت یک چرخه سامانه را مورد بررسی قرار داد و آسیب‌پذیری‌های احتمالی و جاری آنرا شناسایی و مستند نمود. سپس با توجه به مسایل زمان و هزینه، آنها را اولویت‌بندی کرده و رفع نمود. نکته شایان ذکر در مورد امن‌سازی این است که این فرآیند یک فرآیند دائمی است و باید به صورت دوره‌ای انجام شود؛ لذا هیچگاه به پایان نمی‌رسد.

بیان ضرورت و چالش‌ها با ملاحظات پدافند غیرعامل

کارگزاران نامه یکی از نقاط حساس در شاهراه اطلاعاتی دنیای مجازی هستند. تأمین کنندگان برای ارائه خدمات، نیاز به محصولات قابل اطمینان، امن، پایدار و با ظرفیت بالا دارند تا بتوانند کیفیت خدمات را برای انبوه کاربران تضمین نمایند. اکثر محصولات فعلی موجود در بازار قابلیت ارائه خدمات به حجم کم از کاربران را دارند و یا از نظر امنیتی دچار مشکل هستند. لذا نگاه جدی به تولید محصول بومی برای کاربران زیاد در مقیاس بالا و همراه با امکانات امنیتی کافی در راه حل‌های موجود چه از نظر امکانات برقراری ارتباط به زیرساخت PKI و چه از نظر عملکرد، در این زمینه مطرح است. تا بتوان امکان سرویس‌دهی به تعداد زیاد کاربران بدون کاهش کارایی از جمله کندشدن سامانه و یا کمبود حافظه را

فراهم کرد و از طرف دیگر امکان امن سازی ارتباطات میان کاربران استفاده کننده از کارگزار نامه الکترونیکی با استفاده از مخزن کلیدهای PKI فراهم شود.

امن سازی

مستحکم سازی یا Hardening فرآیندی برای مستحکم کردن یک سامانه یا خدمت اطلاعاتی در مقابل تهدیدهای متعارف است. بر اساس این تعریف باید تأکید کرد که مستحکم سازی یک فعالیت (task) نبوده و یک فرآیند است. بنابراین در تمام طول عمر یک سامانه و نه فقط تولید آن اجرا خواهد شد. البته ممکن است در زمان تولید سامانه به دلیل بالا بودن آسیب پذیری های سامانه نسبت به زمان نگهداری، بسیار گسترده تر و پر حجم تر باشد. برای مستحکم سازی سامانه باید فرآیندی تدوین شود که با اجرای آن در زمان تولید و سپس در زمان نگهداری تا حد امکان به یک سامانه مقاوم در برابر ناامنی ها دست یابیم.

در فرآیند مستحکم سازی به ترتیب انجام کارها در یک چرخه برای مستحکم کردن یک سامانه پرداخته می شود. فرآیند مستحکم سازی را می توان به چهار مرحله تقسیم کرد.

۱. شناسایی آسیب پذیری های سامانه موجود
۲. برنامه ریزی رفع آسیب پذیری ها
۳. اجرای برنامه رفع آسیب پذیری ها
۴. بررسی آسیب پذیری های رفع شده